

Gledelig jul! Endelig er det julaften. Mange forventningsfulle ansikter å se i kirken i dag. Forventninger til gaver, forventninger til julemiddag, men også forventninger til å høre juleevangeliet! Vi reiser oss og hører juleevangeliet slik det står skrevet hos evangelisten Lukas i det 2.kapittel:

Prekentekest: Luk 2,1-16

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivning ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle drog av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef drog da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For det var ikke plass til dem i herberget.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute og holdt nattevakt over sauene sine. Med ett stod en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble meget forferdet. Men engelen sa til dem: Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe. Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag!

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: "La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss." Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben.

Slik lyder Herrens ord.

For litt siden leste vi hos profeten Mika at Gud i gammel tid kunngjorde en fødsel. Det var noe spesielt med gutten som skulle fødes. Han skulle være fra eldgamle dager, men likevel fødes. Han skulle skape fred og hans velde skulle nå til jordens ender. Det måtte altså være en svært så mektig konge som skulle bli født. Så langt profeten Mika.

Så skjedde det mer enn sju hundre år senere. I en stall i byen Betlehem. Det var i de dager da Keiser Augustus regjerte, mens Kvirinius var landshøvding i Syria. En unnselig kvinne, en jomfru, trolig først i tenårene, hun hadde reist langt sammen med sin forlovede. Hun fødte sin førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe.

Den dagen møttes jord og himmel i en stall i Betlehem. Han som var fra eldgamle dager ble født og lagt i en krybbe. Englene sang om fred på jorden med invitasjon til fattige gjeterne om å gå og finne barnet. En frelser var født, en stor glede for hele folket. De gikk og fant den lille familien slik englene hadde fortalt, Maria, Josef og barnet.

I dag feirer vi hans fødselsdag. Vi gir hverandre gaver, harde og myke pakker. Jeg husker tilbake på min barndoms jul. Det gjør alle voksne. Hver jul lå det under treet myke pakker. Særlig fra bestemor (**Vise fram pakken**). Jeg klarte alltid å gjette innholdet. Litt større for hvert år, også etter at føttene mine sluttet å vokse. Jeg var alltid varm på føttene vinteren igjennom. Selv om det var mer spennende med harde pakker, så gav bestemor det hun visste jeg trengte. Slik var bestemor.

Nå har jeg tenkt at slik er det jo også med Gud. Han gav ikke harde pakker. Han gav sin Sønn. Ikke en typisk gave til den som har alt, som kong Herodes og keiser Augustus. Men til gjeterne på marken, de visste å sette pris på myke pakker, på gaver de hadde bruk for.

Gjeterne og oss som feirer jul i dag, har det til felles at vi feirer ikke bare en historisk begivenhet, men en levende Frelser. Når din familie og venner feirer din fødselsdag, tenker de ikke bare på hvordan du var den gangen du ble født. Nei, de feirer deg slik du er i dag; fem eller atten eller sekstifire år gamle. Slik må det jo også være naturlig å feire Jesu fødselsdag. Vi feirer Jesus slik han er i dag.

Det betyr ikke at vi skal glemme stallen og krybben. Det hører med. Julepynten hører med. Julesangene hører med. Julestemningen hører med. Det viktigste er likevel at Jesus hører med. Ikke som julepynt et bortgjemt sted, men som ham vi lager til selskap for i dag. Derfor er det å ta Jesus på alvor når vi møtes til gudstjeneste på julaften. Derfor er det å ta Jesus på alvor når juleevangeliet leses i hjemmene, når det synges kristne julesanger.

Han som var fra eldgamle tider og som kom som et lite barn, han lever i dag og er Guds myke pakke til oss – en gave vi tilbys, en gave vi trenger. Han kan mer enn å holde oss varm på føttene. Han kan varme opp hjertene og skape kjærlighet mellom mennesker og fred med Gud. Måtte Guds fred nå inn til hvert hjem i denne julen. Ønsker dere alle en velsignet julehøytid.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.

Utstyr:

